

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπί τῆς οδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 35.

Φύλλα τῆς «Ἑστίας» ἀποστέλλονται ὡς δείγμα τοῦ περιοδικοῦ οὐχὶ μόνον εἰς πάντα ζητούντα, ἀλλὰ καὶ εἰς ὅν τινα ἤθελε μᾶς ὑποδείξει πᾶς τις τῶν ἡμετέρων συνδρομητῶν ἢ ἀνταποκριτῶν ὡς ἀσμενίζοντα εἰς ἀναγνώσματα τοῦ εἶδους τῆς «Ἑστίας».

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΒΤΟΣ ΙΓ'—ΑΡΙΘ. 652

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ὑπὸ

I. Παναζίδου.

Ο ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ, μυθιστορία Ἰουλίου Κλαρετῆ, μετὰ φρασὶς Χ. Α.

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ ὑπὸ Χαρ. Ἀννίνου.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΦΡΙΑΞΕΡΙΚΟΥ Β'.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΙ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐκ Κεφαλληνίας γράφουσιν ὅτι διὰ τῶν ἐνεργειῶν τῆς αὐτοῦ Ἐπιτροπῆς τῆς ἐκθέσεως τῶν Ὀλυμπίων πρόκειται νὰ καταρτισθῆ θίασος, ὁ ὁποῖος ἐν Ἀθήναις θέλει τραγοῦσιν τὰ ἐγχώρια τραγούδια τῆς Κεφαλληνίας, κυρίως δὲ ἐκεῖνα, δι' ἃν ἐξεδηλοῦτο κατὰ τοὺς χρόνους τῆς προστασίας τῆς ἀγγλικῆς τῆς ἐθνικῆς τοῦ τόπου αἰσθημα. Εἶνε δὲ τὰ ποιήματα ταῦτα ὠραία καὶ πρέπει ν' ἀκουσθῶσιν εἰς τὴν πανελληνίον πανήγυριν τῆς ἐθνικῆς ἐκθέσεως. Θὰ ψάλωσιν ἔτι καὶ ἐκκλησιαστικὰ τινὰ ᾄσματα τῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς τοῦ τόπου. Ἐν δὲ τούτων ἐντίσθη τελευταῖον ὑπὸ τοῦ μουσικοδιδασκάλου Διονυσίου Λαυράγγα, ὁ ὁποῖος ἐτόνισεν ἐπίσης τὸ ᾄσμα «Χαιρετισμὸς τῆς Κεφαλληνίας εἰς τὴν πρωτεύουσαν.»

—Ἡ ἐπὶ τῶν Ὀλυμπίων καὶ τῶν κληροδοτημάτων Ἐπιτροπή, ὡς γνωστὸν, ὤρισεν διὰ τοὺς προσεχέεις Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνας καὶ 7 διαγωνισμοὺς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς. Πρὸς ἀσκήσιν δὲ τῶν διαγωνισθησομένων τῆς πόλεως Ἀθηνῶν ἡ ἐπιτροπή ἐζήτησε, καὶ παρεκλήθη εἰς αὐτήν, τὸ κατὰστημα τοῦ Ἐθνικοῦ Σκοπευτηρίου, καὶ ὁ ἀναγκαῖων ἀριθμὸς ὄπλων καὶ φυσιγγίων, τὰ ὁποῖα παρέχει εἰς τὸ ἥμισυ τῆς τιμῆς ἤτοι 5 λεπτά τὸ φυσίγγιον Σασεπὼ καὶ 10 τὸ τοῦ Γκρά, ἐπιστροφόμενου τοῦ κάλυκος. Ἡδὴ δὲ τούτων ἐτοίμων ὄντων, προσκαλοῦνται οἱ ἐπιθυμῶντες νὰ ἀσκηθῶσιν, ὅπως διαγωνισθῶσι, νὰ δηλώσωσι τοῦτο πρὸς τὸν ἐπιτετραμμένον τὰ τῆς βολῆς κ. Γ. Ἀντωνόπουλον ἐν τῷ Ἐθνικῷ Σκοπευτηρίῳ ἀπὸ τῆς ἑβδομάδος ταύτης κατὰ Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν ἀπὸ τῆν 4ης—6ης μμ.

Η ΕΚΑΤΟΝΤΑΕΤΗΡΙΣ ΤΟΥ ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ Α' ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ

Ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ ἀνηγγελαμεν ὅτι ὁ δῆμαρχος Ἀθηναίων τηλεγραφικῶς ἐγνώρισεν τῷ ἐπὶ τῆς ἑκατονταετηρίδος τῆς γεννήσεως τοῦ βασιλέως τῆς Βαυαρίας Λουδοβίκου τοῦ Α' κεντρικῶ κομιτάτῳ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δήμου τῶν Ἀθηναίων ὅπως μετὰσχῆ τῶν ἐπὶ ταύτῃ τελεσθησομένων ἑορτῶν ἐν Μονάχῳ. Τὸ ἐπὶ τούτῳ ψήφισμα τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

Α'.) Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων ἀντιπροσωπευθήσεται ἐν ταῖς ἑορταῖς τῆς 17, 18 καὶ 19 Ἰουλίου ὑπὸ τοῦ Δημάρχου, ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβούλου κ. Α. Ψύλλα.

Β'.) Ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ ἀειμνήστου φιλέλληνος καὶ ἐξόχου ἡγεμόνος Λουδοβίκου τοῦ Α' κατατεθήσεται στέφανος ἐκ δάφνης Ἀθηναϊκῆς κοσμοῦμενος ὑπὸ ταινιῶν λευκῶν καὶ κυανῶν, ἐν αἷς χρυσοῖς γράμμασι γραφήσονται αἱ λέξεις «Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων τῷ Λουδοβίκῳ Α' Βασιλεῖ τῆς Βαυαρίας εὐγνωμοσύνης ἕνεκεν 1888». Ὁ Δῆμαρχος προσφωνήσει, κατατιθέμενος τὸν στέφανον.

Γ'.) Εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἐπὶ ἀφορμῇ ἐθνικῇ εἰς Μόναχον μεταβάσεως καὶ ἐπισκέψεως τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, προσερχθήσεται λεύκωμα, περιέχον τὸ ψήφισμα καὶ τὰ πρακτικὰ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου καὶ φωτογραφήματα τῶν κυριωτάτων οἰκοδομημάτων, ἀρχαίων τε καὶ νεωτέρων, τῆς πόλεως Ἀθηνῶν. Ἐπὶ τοῦ καλύμματος τοῦ λευκώματος χρυσοῖς γράμμασι χαραχθήσονται αἱ λέξεις «Ὁ Δῆμος Ἀθηναίων τῇ πόλει τοῦ Μονάχου εἰς ἀνάμνησιν κοινῆς πανηγύρεως 1888».

Δ'.) Εἰς βεβαίωσιν διαρκῆ τῆς εὐγνωμοσύνης, ἣν ὁ Δῆμος τῶν Ἀθηναίων διατελεῖ ἔχων εἰς τὴν μνήμην τοῦ Λουδοβίκου Α' τῆς Βαυαρίας, δαπάναις αὐτοῦ στήσεται ἀνδριάντα ἐκ μαρμάρου Ἑλληνικοῦ ὑφ' Ἑλληνοῦ ἀνδριαντοποιοῦ κατασκευασθησόμενον ἐν τῇ ὁμωνύμῳ ἐν Ἀθήναις πλατείᾳ τοῦ Λουδοβίκου τοῦ Α'. Εἰς τὴν ἀνεγερσιν τοῦ ἀνδριάντος μετέξουσιν, εἰ βούλονται, καὶ οἱ ἄλλοι δῆμοι τῆς Ἑλλάδος, ἐπὶ τούτῳ προσκαλοῦμενοι, ὧν τὰ ὄνόματα χαραχθήσονται ἐπὶ μιᾷς τῶν πλευρῶν τοῦ βάθρου αὐτοῦ.

— Πληρηγέλη ἦδη ὑπὸ τῆς Δημαρχίας ὁ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Λουδοβίκου ἐκ μέρους τοῦ Δήμου Ἀθηναίων κατατεθησόμενος στέφανος. Ὁ στέφανος ἔσται ἐκ δάφνης, θὰ περιελλισσεται δὲ περὶ αὐτὸν ἀργυροῦς κλάδος δάφνης, οὕτως ὥστε δεῖν μαραινῆ ἢ φυσικὴ δάφνη νὰ μείνη ὁ ἀργυροῦς στέφανος.

Ἐτερος δὲ στέφανος βαρύτερος ἀποσταλήσεται καὶ ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἵνα κατατεθῆ ἐπὶ τοῦ μνημείου τοῦ ἀειμνήστου βασιλέως ἐκ μέρους τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους.

— Ὁ κ. δῆμαρχος Ἀθηναίων θέλει ἀπευθύνει ἔγγραφον πρὸς κλησιν εἰς τοὺς 440 δήμους τοῦ κράτους, ὅπως συνεισφέρῃ ἕκαστος ὅ,τι προαιρεῖται ὑπὲρ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ ἀνδριάντος τοῦ βασιλέως Λουδοβίκου. Ἐκτὸς τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ὅστις ἐψήφισε τὸ ποσὸν τῶν 15,000 δραχμῶν, ἐγνώσθη ἦδη ὅτι ὁ δῆμος Καλαμῶν θέλει προσφέρει 10,000 δραχμάς, ὁ δῆμος Πατρῶν 5,000 δραχμ. καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Εἶνε λοιπὸν ἐλπὶς, ὅτι θὰ σχηματισθῆ ποσὸν ἀνώτερον τῶν 100 χιλ. δραχμῶν.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Ἡ διεύθυνσις τῶν ἡμετέρων ταχυδρομείων, ἥτις μετὰ ζήλου ἀξιεπαλίνου ἐπελήθη τῆς βελτιώσεως καὶ ἐπὶ τὸ τελειότερον διαρρυθμίσεως τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου κλάδου τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, πολλὰς καὶ χρησιμωτάτας εἰσαγαγού-

σα μέχρι τοῦδε καινοτομίας, προσέθη καὶ εἰς ἄλλην σκέψιν ὄλος νεωτεριστικὴν καὶ πρωτοφανῆ παρ' ἡμῖν, τοῦτέστι τὴν πρόσληψιν καὶ γυναικῶν ὡς ὑπαλλήλων ἐν τῇ ἑσωτερικῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ ταχυδρομείου. Ἡ σκέψις αὕτη τοῦ Κ. Καζάκη ὑποβλήθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἐγένετο δεκτὴ, θὰ εἰσαχθῆ δὲ πιθανῶς, ἂν μὴ γνώμη ἄλλη ἐπικρατήσῃ ἐν τῷ μεταξῦ, κατὰ τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Βουλῆς, τὸ σχετικὸν περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ὠραίου φύλου ἐν τῇ ταχυδρομικῇ ὑπηρεσίᾳ νομοσχέδιον. Ἐπειδὴ ὁμως νῦν ἡ ταχυδρομικὴ καὶ ἡ τηλεγραφικὴ ὑπηρεσία εἰσὶν ἠνωμέναι, ἐκρήθη ὀρθὸν αἱ γυναῖκες νὰ χρησιμοποιῶνται καὶ ὡς τηλεγραφικοὶ ὑπάλληλοι. Πρὸς τοῦτο λοιπὸν ἐν τῷ εἰρημένῳ νομοσχέδῳ θὰ περιλαμβάνεται καὶ διάταξις, κατὰ τὴν ὅποιαν ἐν τῇ τηλεγραφικῇ σχολῇ θὰ γίνωνται δεκταὶ τοῦ λοιποῦ καὶ γυναῖκες πρὸς σπουδὴν τῆς τηλεγραφικῆς.

Ἐν Δεκελείᾳ, παρὰ τὴν βασιλικὴν ἔπαυλιν, ἀνεκαλύφθησαν ἐπ' ἐσχάτων τρεῖς τάφοι ἀρχαῖοι, ἐν οἷς ἐλίπς ἐσχηματίσθη ὅτι θὰ ἦτον ὁ τοῦ Σοφοκλέους. Τὴν εἰκασίαν ταύτην συνέλαβεν ὁ εὐρὺν τοῦ τάφου ἐπιμελητὴς τοῦ βασιλικοῦ κτιρίου κ. Μῦντερ, βασιθεὶς ἐπὶ ἀρχαίων μαρτυρῶν ἐκεῖ που ὀρίζουσιν τὸν τάφον τοῦ μεγάλου τραγικοῦ τῆς ἀρχαιότητος. Ὁθεν ἐγένετο ἀνασκαφὴ, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Δ. Μ. τοῦ βασιλέως, τῶν βασιλοπαίδων, τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν καὶ τοῦ καθηγητοῦ κ. Στεφ. Κομμανοῦδη ἠνοιχθησαν οἱ τρεῖς τάφοι. Ἄλλ' ἀτυχῶς οὐδὲν εὐρέθη λόγου ἄξιον καὶ δυνάμενον νὰ ὀρίσῃ τοὺς χρόνους εἰς οὓς οἱ τάφοι ἀνήκουσιν πλην τῶν σκελετῶν καὶ ὀλίγων πενιχρῶν κτερισμάτων. Οἱ δύο εἶνε λάρνακες μαρμαρίνοι, οἱ δὲ ἐν αὐτῷ ταφέντες φαίνεται ὅτι ἦσαν νέοι, διότι εὐρέθησαν ὡς κτερίσματα στυλεγίδες ὁ τρίτος εἶνε πῶριος καὶ λίαν πιθανῶς γυναικὸς, διότι εὐρέθη ἐν αὐτῷ κάτοπτρον σχεδὸν ὁμοῦ ἀνάξιον λόγου. Ἐπιγραφή οὐδεμία. Τὰ ἐν τοῖς τάφοις ἀνευρεθέντα εὐρήματα ἀπεστάλησαν ὑπὸ τῆς Δ. Μ. τοῦ βασιλέως διὰ φύλακος τῶν ἀρχαιοτήτων εἰς τὴν Γενικὴν Ἐφορίαν τῶν Ἀρχαιοτήτων.

— Πρὸ καιροῦ ἐγνώσθη ὅτι ὁ Ζακύνθιος μουσικοδιδάσκαλος κ. Παῦλος Καρρέρ, ὁ τῆς «Φροσύνης» καὶ τοῦ «Βότσαρη» μελοποιός, καταγίνεται εἰς σύνθεσιν μελοδράματος, ἐμπνευσθέντος ἐκ τῶν ἐνδόξων χρόνων τοῦ Μαραθῶνος καὶ τῆς Σαλαμίνας. Ἡδὴ ἀναγγέλλεται ὅτι ὁ Ἕλληνας μουσουργὸς ἐπεράτωσε τὸ ἔργον του, ὅπερ φέρει τὸν ἐπιθώλλοντα τίτλον «Μαραθῶν-Σαλαμίς», καὶ ὅτι τὸ κείμενον αὐτοῦ ἐποίησεν ὁ κ. Ἀνδρέας Μαρτζώκης, ἐκ τῶν γνωστοτέρων ποιητῶν τῆς συγχρόνου Ζακύνθου.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Δι Πάτραι ὑπὸ φυσικὴν καὶ ἰατρικὴν ἔποψιν ὑπὸ Χ. Π. Κορύλλου ἱατροῦ ἐν Πάτραις. Ἐν Ἀθήναις, 1888. 8ον, σελ. 30.

Ἡ εἰρημένη πραγματεία ἀνεγνώσθη ἐν τῷ ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τῆς ἰατρικῆς ἑταιρίας δευτέρῳ συνεδρίῳ τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν ἐν Ἀθήναις, καὶ ἀνετυπώθη ἰδιαιτέρως ἐκ τῶν πρακτικῶν τοῦ συνεδρίου. Ἡ πραγματεία αὕτη, καίτοι μικρὰ τὸν ὄγκον, ἐνέχει πολλὴν τὴν ἀξίαν καὶ τὴν χρησιμότητα, διότι τοιαῦτα μελέται καὶ στατιστικὰ πληροφορία, στηριζόμενα ἐπὶ καθημερινῶν ἐπιστημονικῶν παρατηρήσεων καὶ ἐρευνῶν καὶ σκοποῦσα τὴν ἀνεύρεσιν τῶν νοσογόνων αἰτιῶν τῶν τόπων, ἀπέβησαν ὅπου καὶ ἂν ἐγένοντο ὀφελιμώτατα. Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς αἱ τοιαῦτα μελέται παραμελοῦνται, θεωροῦνται ὡς τις περιττὴ ἐνασχόλησις, διότι δὲν ὑπάρχει παρὰ τοῖς πλείστοις ἐπιστημονικῶν ἱατρῶν τὸ πνεῦμα τῆς ἐπιστημονικῆς παρατηρήσεως καὶ ἀνακοινώσεως. Πρὸ 50 ἐτῶν οἱ κατὰ τὰς τότε διοικήσεις ἱατροὶ ὑποβαλλόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τοῦ 1833 «περὶ συστάσεως ἱατρῶν κατὰ νομούς», εἶχον ἐκδόσει ἱατροστατιστικῶν πίνακας τῷ 1838 καὶ 1839 τῶν διοικήσεων Φιδιώτιδος, Θήρας, Ἀιτικῆς, Μεγαρίδος, Βοιωτίας, Νάξου, Μαντινείας, Σύρου, Ἡλείας, Ἀχαΐας, Τριφυλίας, Λακωνίας, Κυναίθης (Καλαβρυτων), Μήλου, Ἀργολίδος, Κοριν-

θίας, Ὑδρας, Ἐρμιονίδος, Φωκίδος, Δωρίδος, Εὐρυτανίας, Μεσσηνίας, Πυλίας, Εὐβοίας, Λακεδαιμόνος, ἐν τῇ τότε ἐκδομένῃ ἔφημερίδι τοῦ Ἑλληνικοῦ Ταχυδρόμου. Εἶνε δὲ οὗτοι οἱ πίνακες ἡ μόνη πηγὴ ἣν ἔχομεν τῆς καταστάσεως τῆς νοσολογικῆς τῶν τότε χρόνων τῶν πλείστον ἐπαρχιῶν. Ἐκτετε μεμονωμένως ἐξεδόθησαν μετέπειτα τινὲς ἐν ἰατρικοῖς περιοδικῶς καὶ ἐν φυλλαθίοις, ἄς ἐπιμελῶς ἐν ἰδιαιτέρᾳ βιβλιογραφίᾳ ἀνέγραψεν ὁ κ. Κλων Στέφανος ἐν τῇ γαλλιστὶ ἐκδοθείσῃ πραγματείᾳ αὐτοῦ «Ἡ Ἑλλὰς ὑπὸ ἔποψιν φυσικῇ, ἐθνολογικῇ, ἀνθρωπολογικῇ, δημογραφικῇ καὶ ἰατρικῇ». Ἀλλὰ πολλὰ τούτων στεροῦνται τῆς ἐπιστημονικῆς ἀκριβείας, ἥτις παρέχει πᾶσαν ἐγγύτησιν, ὅπως ἐπ' αὐτῶν βασιθεῖσιν συμπεράσματα ἀναμφισβήτητα.

Ὁ κ. Χ. Κορύλλος, ἐλασκῶν τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἱατροῦ ἐν Πάτραις ἀπὸ τοῦ 1871, ἐτήρησεν, ὡς γράφει, σημειώσεις ἀπὸ τοῦ 1874 ἄς δημοσιεύει μέχρι τοῦ 1886, ὅτε ὑπέβαλεν εἰς τὸ συνέδριον τῶν ἱατρῶν τὴν εἰρημένην πραγματείαν.

Ἐν τῷ πρώτῳ τμήματι ἐξετάζει συντομώτατα τὴν φυσικὴν κατάστασιν τῆς πόλεως Πατρῶν, ἥς τὴν ἑκτάσιν ὑπολογίζει εἰς 900,000 τετραγ. μέτρα (ἡ τῶν Ἀθηνῶν καταλαμβάνει 4,000,000), καὶ τῶν περιχώρων, κυρίως δὲ τῶν ὑδάτων καὶ τῶν παρακειμένων ἐλῶν καὶ τεναγῶν, πηγῆς διαρκῶς νοσημάτων, καὶ τῶν γενομένων πρὸς ἀποξήρανσιν αὐτῶν ἐργασιῶν. Ἐν πίνακι δὲ ἰδίῳ σημειοῖ τὴν κλιματολογίαν τῆς πόλεως κατὰ ἰδίαν αὐτοῦ παρατηρήσεις τῶν ἐτῶν 1882—1886 καὶ τούτου συμπεριλαμβανόμενον. Παρατηρήσεις δὲ κλιματολογικῆς ἐπὶ τῆς πόλεως Πατρῶν εἶχε κάμει καὶ ὁ αἰδ. Βογς Ἄγγλος ἱερεὺς τοῦ ἐν Πάτραις ναοῦ τῶν διαμαρτυρομένων κατὰ τὰ ἔτη 1872—1876.

Ἐν τῷ δευτέρῳ τμήματι ἐξετάζει τὴν πόλιν τῶν Πατρῶν ὑπὸ ἰατρικὴν ἔποψιν, ἀφετηρίαν ἔχων τὸ ἔτος 1876, ἔξ ὃ ἤρρισε τὰς παρατηρήσεις του, καὶ κατὰ τὸ ὅποιον ἔκτισεν ἡ τήρησις τακτικῶν βιβλίων τῶν ἀποθιώσεων ἐν τῇ Ἀστυνομίᾳ, παραθέτει δὲ πίνακας διαφόρους κατὰ νόσους καὶ κατὰ ἔτη τῶν προσθέντων καὶ ἀποθιωσάντων, ἐξ ὧν ἐξάγει συμπεράσματα ἱκανῶς ἐνθαρρυντικὰ τῆς ὑγιεινῆς καταστάσεως τῆς πόλεως τῶν Πατρῶν, κυρίως δὲ ὡς πρὸς τοὺς ἐλογνεῖς πυρετοῦς, οἵτινες ἐμάστιζον τὴν πόλιν. Ὡς πρὸς τοὺς τυφοειδεῖς πυρετοῦς παραθέτει ἐπίσης πίνακα, ἀλλὰ ἀναγράφει ὅτι ἐνεκα τῆς ἀκατανικήτου ἀντιστάσεως τῶν συγγενῶν τῶν θανόντων δὲν ἐγένοντο νεκροφῆλαι πρὸς ἐξέτασιν τῶν παθολογικῶν ἀλλοιώσεων καὶ διαλευκάνσιν τῆς φύσεως τῶν πυρετῶν τούτων. Ἀλλὰ καὶ τὸν πίνακα, ὃν παραθέτει, θεωρεῖ οὐχὶ ἐπαρκῆ πρὸς ἐξαγωγήν συμπερασμάτων, ὅπερ μαρτυρεῖ τὴν ἐπιστημονικὴν εὐσυνειδησίαν τοῦ κ. Χ. Κ. ἀξίαν ἐπαίνων τὴν σήμερον, ὅτε ἡ ἐπιστημονικὴ ἀγυρτεία δὲν εἶνέ τι σπάνιον. Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον ἐξετάζει καὶ τὰ λοιπὰ νοσήματα περὶ τινῶν δὲ τούτων καὶ προηγουμένως ὁ κ. Χ. Κ. εἶχε δημοσιεύσει διατριβὰς ἐν ἰατρικοῖς περιοδικῶς.

Ὁ κ. Χ. Κορύλλος εἶνε ὁμολογουμένως ἄξιος παντὸς ἐπαίνου, διότι ἐν μέσῳ τόσων ἐλλείψεων στατιστικῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν, συναρρασίας ἄλλων ἐπιστημόνων, ἐργαλείων μετεωρολογικῶν, χημικοῦ ἐργαστηρίου καὶ βιβλιοθήκης ἐν Πάτραις, παρήγαγε μόνος καὶ ἐξ ἰδίων παρατηρήσεων καθημερινῶν μελέτην ἀξίαν λόγου, οἷαν μέχρι τοῦδε οὐδαμῶς παρήγαγεν οὐδ' αὐτὴ τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν ἢ διοικήσεως καὶ λέγομεν τοῦτο διότι ἐκ τοῦ νοσοκομείου Ἀθηνῶν καὶ ἐκ τῆς Ἀστυκλινικῆς ἔπρεπε νὰ ἐξέρχωνται τακτικὰ ἐπιστημονικὰ τελεῖα τῶν ἐπιστημονικῶν ἱατρικῶν παρατηρήσεων, ἅτινα νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς ὑποδείγματα εἰς τοὺς λοιποὺς ἱατροὺς τοῦ κράτους.

ΑΝΤΙΓΡΑΦΑ ΕΡΓΩΝ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΙΤΑΛΩΝ ΖΩΓΡΑΦΩΝ

Ραφαήλον, Μιχαήλ Ἀγγέλου κ. ἄ. εἰσὶ κατατεθειμένα πρὸς πώλησιν ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς «Ἐστίας». Τὰ ἀντίγραφα τῶντα εἶνε ἔργα δημοφθοῦς ζωγράφου ἐν Ρώμῃ διαμέροντος, κατὰ τὸν σύστημα ἐλαιοφωτογραφίας, ἥτις ἀπομιμῆται καὶ αὐτὴν τὴν παλαιότητα τῆς γραφῆς τῶν πρωτοτύ-